

Историчар Милош Ковић је нагласио да су Рамуш Харадинај и Мило Ђукановић профил људи на које се ослања НАТО пакт, те да се демократска либерална друштва – друштва људских права на Балкану ослањају искључиво на људе са спорним изворима прихода.

„Црна Гора је потребна НАТО пакту само симболички да би једног дана црногорске војнике, ма колико њих било, послала на Србију, послала на Русију,“ каже Ковић и истиче:

„Црна Гора своју егзистенцију дугује Русији у 18. и 19. и 20. веку. Када црногорски војници буду ишли у рат на Русију то ће бити тријумф западне дистрикције југоисточне и источне Европе.“

Он је цитирао лист Нешенел интерес гдје се наводи да је бомбардовање 1999. године била највећа грешка САД.

„То је била анексиона криза 20. века. Балкан је постао само једно од свјетских кризних жаришта,“ напомиње Ковић и наглашава:

„Територија у коју уђе НАТО са бомбардерима – ту имате сталне етничке сукобе. Да ли је то случајно или НАТО намјерно одржава такве тензије да би могао да се укључује у регионална кретања остаје историчарима да то закључе.“

„Оно што је карактеристично за албански национализам то је недостатак средњевековних традиција. Балкански Хришћани се позивају на своје средњевековне империје: Срби на Душаново царство, Бугари на Симеоново царство, Грци на Византију и на Античку Грчку – код Албанаца таквих традиција није било, имали су само Скендербега у 15. веку. Зато код њих имамо позивање на Илире – имате позивање на 2000 година измишљеног илирског порекла.“

Ту има један важан, спољни фактор, спољњи утицај. Када су у питању православни Балканци то је прије свега Русија," казао је Ковић.

Он је напоменуо да је појава албанске националне државе је била директан производ акције Хабзбуршке монархије.

„Имамо годину 1896. – то је први документ из ког следи да је Аустроугарска кренула у формирање албанске државе," нагласио је Ковић.

(ИН4С)